

UZASADNIENIE

Decyzją z dnia 13 stycznia 2015 r. znak (...) Zakład Ubezpieczeń Społecznych I Oddział w Ł. po rozpatrzeniu wniosku z dnia 18 listopada 2014 r. przyznał W. P. prawo do emerytury od 13 grudnia 2014 r., tj. od daty osiągnięcia wieku, o którym mowa w art. 24 ust. 1b ustawy emerytalnej. Do ustalenia podstawy wymiaru emerytury zgodnie z art. 53 przyjęto przeciętną podstawę wymiaru składek na ubezpieczenia społeczne z 20 lat kalendarzowych wybranych z całego okresu ubezpieczenia od 1971 r. do 2003 r.. Wskaźnik wysokości podstawy wymiaru wyniósł 56,45%. Podstawa wymiaru świadczenia została obliczona przez pomnożenie wskaźnika wysokości podstawy wymiaru 56,45% przez kwotę bazową 3191,93 zł i wyniosła 1801,84 zł. Do ustalenia wysokości emerytury ZUS uwzględnił okresy: 29 lat i 15 dni okresów składkowych. Wysokość emerytury wniosła 1445,35 zł.

Podstawę obliczenia emerytury wnioskodawcy na podstawie art. 26 ustawy emerytalnej stanowi kwota składek k na ubezpieczenie emerytalne oraz kapitału początkowego z uwzględnieniem waloryzacji składek i kapitału początkowego zewidencjonowanych na koncie do końca miesiąca poprzedzającego miesiąc, od którego przysługuje wypłata emerytury. Emerytura stanowi równowartość kwoty będącej wynikiem podzielenia podstawy obliczenia emerytury przez średnie dalsze trwanie życia, dla osób w wieku równym wiekowi przejścia na emeryturę. Po korekcie kapitału początkowego na koncie, wysokość emerytury wynosi: 1569,98 zł.

Wobec osiągnięcia wieku uprawniającego do emerytury w roku 2014 wysokość emerytury na podstawie art. 183 ustawy emerytalnej od 13 grudnia 2014 r. wynosi: 20 % emerytury obliczonej na podstawie art. 53 ustawy emerytalnej oraz 80% emerytury obliczonej na podstawie art. 26 ustawy emerytalnej w łącznej kwocie 1545,05 zł. Emerytura ustalona niniejszą decyzją zostaje zawieszona ponieważ jest świadczeniem mniej korzystnym. Niniejsza decyzja jest decyzją ostateczną.

/decyzja – k. 56 – 57 akt ZUS/

Decyzja ostateczną z dnia 13 stycznia 2015 r. znak (...) o przeliczeniu emerytury ZUS po rozpatrzeniu wniosku z dnia 18 listopada 2014 r. przyznał W. P. prawo do emerytury od 13 grudnia 2014 r., tj. od daty osiągnięcia wieku, o którym mowa w art. 24 ust. 1b ustawy emerytalnej. Podstawę obliczenia emerytury wnioskodawcy stanowi kwota składek k na ubezpieczenie emerytalne oraz kapitału początkowego z uwzględnieniem waloryzacji składek i kapitału początkowego zewidencjonowanych na koncie do końca miesiąca poprzedzającego miesiąc, od którego przysługuje wypłata emerytury. Emerytura stanowi równowartość kwoty będącej wynikiem podzielenia podstawy obliczenia emerytury przez średnie dalsze trwanie życia, dla osób w wieku równym wiekowi przejścia na emeryturę. Po korekcie kapitału początkowego na koncie, wysokość emerytury wynosi: 1569,98 zł.

/decyzja – k. 59 – 60 akt ZUS/

Odwołanie od w/w decyzji w dniu 30 stycznia 2015 r. złożył wnioskodawca W. P. i zarzucił zaskarżonym decyzjom:

- błędne obliczenie okresu składkowego z pominięciem okresu składkowego w wymiarze około 6 lat okresu składkowego,
- przyjęcie błędnej podstawy wymiaru emerytury.

Wniósł o uwzględnienie odwołania poprzez zmianę zaskarżonych decyzji w całości, ewentualnie uchylenie tych decyzji i przekazanie sprawy do rozpoznania organowi rentowemu. Wskazał, że od 1968 r. do 2003 r. nieustannie wykonywał pracę i uiszczał składki. Wniósł o szczególne uwzględnienie okresu od 1975 r. do 1981 r. kiedy to prowadził działalność gospodarczą.

/odwołanie – k. 2 – 4/

Decyzją z dnia 5 marca 2015 r. znak (...) Zakład Ubezpieczeń Społecznych I Oddział w Ł. z urzędu przeliczył W. P. emeryturę od 13 grudnia 2014 r., tj. od daty osiągnięcia wieku, o którym mowa w art. 24 ust. 1b ustawy emerytalnej. Do ustalenia podstawy wymiaru emerytury zgodnie z art. 53 przyjęto przeciętną podstawę wymiaru składek na ubezpieczenia społeczne z 20 lat kalendarzowych wybranych z całego okresu ubezpieczenia od 1977 r. do 2003 r. Wskaźnik wysokości podstawy wymiaru wyniósł 57,31%. Podstawa wymiaru świadczenia została obliczona przez pomnożenie wskaźnika wysokości podstawy wymiaru 57,31% przez kwotę bazową 3191,93 zł i wyniosła 1829,30 zł. Do ustalenia wysokości emerytury ZUS uwzględnił okresy: 35 lat, 2 miesiące i 15 dni okresów składkowych. Wysokość emerytury wniosła 1602,42 zł.

Podstawę obliczenia emerytury wnioskodawcy na podstawie art. 26 ustawy emerytalnej stanowi kwota składek k na ubezpieczenie emerytalne oraz kapitału początkowego z uwzględnieniem waloryzacji składek i kapitału początkowego zewidencjonowanych na koncie do końca miesiąca poprzedzającego miesiąc, od którego przysługuje wypłata emerytury. Emerytura stanowi równowartość kwoty będącej wynikiem podzielenia podstawy obliczenia emerytury przez średnie dalsze trwanie życia, dla osób w wieku równym wiekowi przejścia na emeryturę. Po korekcie kapitału początkowego, kwota skorygowanego i zwaloryzowanego kapitału początkowego wynosi 356382,39 zł. Po korekcie kapitału początkowego na koncie, wysokość emerytury wynosi: 1835,74 zł.

Wobec osiągnięcia wieku uprawniającego do emerytury w roku 2014 wysokość emerytury na podstawie art. 183 ustawy emerytalnej od 13 grudnia 2014 r. wynosi: 20 % emerytury obliczonej na podstawie art. 53 ustawy emerytalnej oraz 80% emerytury obliczonej na podstawie art. 26 ustawy emerytalnej w łącznej kwocie 1789,07 zł.

Niniejsza decyzja została wydana po otrzymaniu z ZUS O/P. poświadczenia okresu ubezpieczenia z tytułu prowadzonej działalności gospodarczej od 1 września 1975 r. do 31 października 1981 r. Emerytura ustalona niniejszą decyzją zostaje zawieszona ponieważ jest świadczeniem mniej korzystnym.

/decyzja – k. 78 – 79 akt ZUS/

Decyzja ostateczną z dnia 5 marca 2015 r. znak (...) o przeliczeniu emerytury ZUS z urzędu przeliczył W. P. emeryturę od 13 grudnia 2014 r., tj. od daty osiągnięcia wieku, o którym mowa w art. 24 ust. 1b ustawy emerytalnej. Podstawę obliczenia emerytury wnioskodawcy stanowi kwota składek na ubezpieczenie emerytalne oraz kapitału początkowego z uwzględnieniem waloryzacji składek i kapitału początkowego zewidencjonowanych na koncie do końca miesiąca poprzedzającego miesiąc, od którego przysługuje wypłata emerytury. Emerytura stanowi równowartość kwoty będącej wynikiem podzielenia podstawy obliczenia emerytury przez średnie dalsze trwanie życia, dla osób w wieku równym wiekowi przejścia na emeryturę. Po korekcie kapitału początkowego na koncie, wysokość emerytury wynosi: 1835,74 zł. Po waloryzacji ubezpieczonemu przysługuje emerytura w wysokości 1871,74 zł od 1 marca 2015 r.

/decyzja – k. 82 – 83 akt ZUS/

Odwołanie od w/w decyzji złożył ubezpieczony w dniu 8 kwietnia 2015 r. i zaskarżonym decyzjom zarzucił niewłaściwe obliczenie jego dochodów za lata 1968 – 1975 oraz przyjęcie błędnej podstawy wymiaru emerytury. W konsekwencji wniósł o zmianę zaskarżonych decyzji, ewentualnie o uchylenie decyzji i przekazanie sprawy do rozpoznania organowi rentowemu.

/odwołanie – k. 2 – 4 w aktach VIII U 1481/15/

W odpowiedzi na odwołania organ rentowy wniósł o oddalenie odwołań ubezpieczonego.

/odpowiedź na odwołanie – k. 30, k. 36 w aktach VIII U 1481/15/

Sąd połączył sprawę VIII U 1481/15 ze sprawą VIII U 780/15 do wspólnego rozpoznania i rozstrzygnięcia.

/zarządzenie – k. 40 w aktach VIII U 1481/15/

Wnioskodawca na rozprawie w dniu 2 listopada 2015 r. wniósł o uwzględnienie wynagrodzeń z U. w Ł. od 27 stycznia 1968 r. do 28 lutego 1969 r. na podstawie karty wynagrodzeń oraz angażu, wynagrodzeń ze Spółdzielni (...) w wysokości 15 zł za godzinę plus dodatek 30% za kierownictwo oraz wynagrodzeń w wysokości 1200 zł, jakie otrzymywał jako pełnoletni uczeń.

/protokół rozprawy – 00:01:24 – 00:11:12 – płyta Cd – k. 70/

Sąd Okręgowy ustalił następujący stan faktyczny:

Ubezpieczony W. P. urodził się (...)

/okoliczność bezsporna/

W dniu 18 listopada 2014 r. ubezpieczony złożył wniosek o emeryturę.

/wniosek – k. 1 – 8 akt ZUS/

Decyzją z dnia 16 grudnia 2014 r. Zakład Ubezpieczeń Społecznych I Oddział w Ł. ustalił wartość kapitału początkowego W. P.. Do obliczenia podstawy wymiaru kapitału początkowego przyjęto wskaźnik wysokości podstawy wymiaru składek na ubezpieczenie społeczne z 10 kolejnych lat kalendarzowych, tj. od 1968 r. do 1977 r. Wskaźnik wysokości podstawy wymiaru wyniósł 25,41%.

Do ustalenia wartości kapitału przyjęto okresy składkowe w ilości: 7 lat, 2 miesiące i 1 dzień (86 miesiące).

Wartość kapitału początkowego na dzień 1 stycznia 1999 roku została wyliczona w następujący sposób:

$293,01 \text{ złotych} \times 44,19\% \text{ (współczynnik proporcjonalny)} = 129,48 \text{ złotych}$

$(86 \text{ miesięcy składkowych} \times 1,3\%) : 12 \times 310,23 \text{ złotych (podstawa wymiaru)} = 28,91 \text{ złotych}$

RAZEM = 158,39 złotych

$158,39 \text{ złotych} \times 209 \text{ miesięcy (średnie dalsze trwanie życia)} = 33103,51 \text{ złotych (kapitał początkowy na dzień 1.01.1999 roku)}$.

/decyzja o ustaleniu kapitału początkowego – k. 26 akt ZUS, obliczenie wskaźnika – k. 24 akt ZUS, ustalenie wartości kapitału początkowego – k. 25 akt ZUS/

Decyzją z dnia 19 grudnia 2014 r. znak (...) Zakład Ubezpieczeń Społecznych I Oddział w Ł. po rozpatrzeniu wniosku z dnia 18 listopada 2014 r. przyznał W. P. zaliczkę na poczet przysługującej emerytury od 13 grudnia 2014 r., tj. od daty osiągnięcia wieku, o którym mowa w art. 24 ust. 1b ustawy emerytalnej. Do ustalenia podstawy wymiaru emerytury zgodnie z art. 53 przyjęto przeciętną podstawę wymiaru składek na ubezpieczenia społeczne z 10 lat kalendarzowych wybranych z całego okresu ubezpieczenia od 1999 r. do 2008 r. Wskaźnik wysokości podstawy wymiaru wyniósł 28,26%. Podstawa wymiaru świadczenia została obliczona przez pomnożenie wskaźnika wysokości podstawy wymiaru 28,26% przez kwotę bazową 3191,93 zł i wyniosła 902,04 zł. Do ustalenia wysokości emerytury ZUS uwzględnił okresy: 12 lat, 1 miesiąc i 1 dzień okresów składkowych. Wysokość emerytury wniosła 902,04 zł.

Podstawę obliczenia emerytury wnioskodawcy na podstawie art. 26 ustawy emerytalnej stanowi kwota składek na ubezpieczenie emerytalne oraz kapitału początkowego z uwzględnieniem waloryzacji składek i kapitału początkowego zewidencjonowanych na koncie do końca miesiąca poprzedzającego miesiąc, od którego przysługuje wypłata emerytury. Emerytura stanowi równowartość kwoty będącej wynikiem podzielenia podstawy obliczenia emerytury przez średnie dalsze trwanie życia, dla osób w wieku równym wiekowi przejścia na emeryturę. Wysokość emerytury wynosi: 636,37 zł.

Wobec osiągnięcia wieku uprawniającego do emerytury w roku 2014 wysokość emerytury na podstawie art. 183 ustawy emerytalnej od 13 grudnia 2014 r. wynosi: 20 % emerytury obliczonej na podstawie art. 53 ustawy emerytalnej oraz 80% emerytury obliczonej na podstawie art. 26 ustawy emerytalnej w łącznej kwocie 689,51 zł.

Wysokość świadczenia ubezpieczonego od dnia 1 stycznia 2015 r. wyniosła 690 zł brutto.

Niniejsza decyzja ma charakter zaliczkowy.

/decyzja – k. 33 – 34 akt ZUS/

Decyzja o przyznaniu emerytury w kwocie zaliczkowej z dnia 19 grudnia 2014 r. znak (...) o przeliczeniu emerytury ZUS po rozpatrzeniu wniosku z dnia 18 listopada 2014 r. przyznał W. P. zaliczkę na poczet przysługującej emerytury od 13 grudnia 2014 r., tj. od daty osiągnięcia wieku, o którym mowa w art. 24 ust. 1b ustawy emerytalnej. Podstawę obliczenia emerytury wnioskodawcy stanowi kwota składek k na ubezpieczenie emerytalne oraz kapitału początkowego z uwzględnieniem waloryzacji składek i kapitału początkowego zewidencjonowanych na koncie do końca miesiąca poprzedzającego miesiąc, od którego przysługuje wypłata emerytury. Emerytura stanowi równowartość kwoty będącej wynikiem podzielenia podstawy obliczenia emerytury przez średnie dalsze trwanie życia, dla osób w wieku równym wiekowi przejścia na emeryturę.

Wysokość emerytury przyznana od 13 grudnia 2014 r. w kwocie 636,37 zł jest niższa od najniższej emerytury, która wynosi 844,45 zł. Emerytura nie podwyższa się, gdyż ubezpieczony nie udowodnił łącznie okresów składkowych i nieskładkowych w wymiarze 25 lat.

Emerytura ustalona niniejszą decyzją zostaje zawieszona ponieważ jest świadczeniem mniej korzystnym.

/decyzja – k. 30 – 31 akt ZUS/

Decyzją z dnia 30 grudnia 2014 r. Zakład Ubezpieczeń Społecznych I Oddział w Ł. z urzędu ponownie ustalił wartość kapitału początkowego W. P.. Do obliczenia podstawy wymiaru kapitału początkowego przyjęto wskaźnik wysokości podstawy wymiaru składek na ubezpieczenie społeczne z 10 kolejnych lat kalendarzowych, tj. od 1 stycznia 1984 r. do 31 grudnia 1993 r. Wskaźnik wysokości podstawy wymiaru wyniósł 56,03%. Podstawa wymiaru kapitału początkowego wyniosła 684,06 zł.

Do ustalenia wartości kapitału przyjęto okresy składkowe w ilości: 24 lata, 1 miesiąc i 15 dni (289 miesięcy).

Wartość kapitału początkowego na dzień 1 stycznia 1999 roku została wyliczona w następujący sposób:

$293,01 \text{ złotych} \times 81,06\% \text{ (współczynnik proporcjonalny)} = 237,51 \text{ złotych}$

$(289 \text{ miesięcy składkowych} \times 1,3\%) : 12 \times 684,06 \text{ złotych (podstawa wymiaru)} = 214,18 \text{ złotych}$

RAZEM = 451,69 złotych

$451,69 \text{ złotych} \times 209 \text{ miesięcy (średnie dalsze trwanie życia)} = 94403,21 \text{ złotych (kapitał początkowy na dzień 1.01.1999 roku)}$

/decyzja o ustaleniu kapitału początkowego – k. 51 – 52 akt ZUS/

Decyzją z dnia 13 stycznia 2015 r. znak (...) Zakład Ubezpieczeń Społecznych I Oddział w Ł. po rozpatrzeniu wniosku z dnia 18 listopada 2014 r. przyznał W. P. prawo do emerytury od 13 grudnia 2014 r., tj. od daty osiągnięcia wieku, o którym mowa w art. 24 ust. 1b ustawy emerytalnej. Do ustalenia podstawy wymiaru emerytury zgodnie z art. 53 przyjęto przeciętną podstawę wymiaru składek na ubezpieczenia społeczne z 20 lat kalendarzowych wybranych z całego okresu ubezpieczenia od 1971 r. do 2003 r.. Wskaźnik wysokości podstawy wymiaru wyniósł 56,45%. Podstawa wymiaru świadczenia została obliczona przez pomnożenie wskaźnika wysokości podstawy wymiaru 56,45% przez

kwotę bazową 3191,93 zł i wyniosła 1801,84 zł. Do ustalenia wysokości emerytury ZUS uwzględnił okresy: 29 lat i 15 dni okresów składkowych. Wysokość emerytury wniosła 1445,35 zł.

Podstawę obliczenia emerytury wnioskodawcy na podstawie art. 26 ustawy emerytalnej stanowi kwota składek k na ubezpieczenie emerytalne oraz kapitału początkowego z uwzględnieniem waloryzacji składek i kapitału początkowego zewidencjonowanych na koncie do końca miesiąca poprzedzającego miesiąc, od którego przysługuje wypłata emerytury. Emerytura stanowi równowartość kwoty będącej wynikiem podzielenia podstawy obliczenia emerytury przez średnie dalsze trwanie życia, dla osób w wieku równym wiekowi przejścia na emeryturę. Po korekcie kapitału początkowego na koncie, wysokość emerytury wynosi: 1569,98 zł.

Wobec osiągnięcia wieku uprawniającego do emerytury w roku 2014 wysokość emerytury na podstawie art. 183 ustawy emerytalnej od 13 grudnia 2014 r. wynosi: 20 % emerytury obliczonej na podstawie art. 53 ustawy emerytalnej oraz 80% emerytury obliczonej na podstawie art. 26 ustawy emerytalnej w łącznej kwocie 1545,05 zł. Emerytura ustalona niniejszą decyzją zostaje zawieszona ponieważ jest świadczeniem mniej korzystnym. Niniejsza decyzja jest decyzją ostateczną.

/decyzja – k. 56 – 57 akt ZUS/

Decyzja ostateczną z dnia 13 stycznia 2015 r. znak (...) o przeliczeniu emerytury ZUS po rozpatrzeniu wniosku z dnia 18 listopada 2014 r. przyznał W. P. prawo do emerytury od 13 grudnia 2014 r., tj. od daty osiągnięcia wieku, o którym mowa w art. 24 ust. 1b ustawy emerytalnej. Podstawę obliczenia emerytury wnioskodawcy stanowi kwota składek k na ubezpieczenie emerytalne oraz kapitału początkowego z uwzględnieniem waloryzacji składek i kapitału początkowego zewidencjonowanych na koncie do końca miesiąca poprzedzającego miesiąc, od którego przysługuje wypłata emerytury. Emerytura stanowi równowartość kwoty będącej wynikiem podzielenia podstawy obliczenia emerytury przez średnie dalsze trwanie życia, dla osób w wieku równym wiekowi przejścia na emeryturę. Po korekcie kapitału początkowego na koncie, wysokość emerytury wynosi: 1569,98 zł.

/decyzja – k. 59 – 60 akt ZUS/

Decyzją z dnia 26 lutego 2015 r. Zakład Ubezpieczeń Społecznych I Oddział w Ł. z urzędu ponownie ustalił wartość kapitału początkowego W. P.. Przyjęto podstawę wymiaru kapitału początkowego w kwocie 684,06 zł.

Do ustalenia wartości kapitału przyjęto okresy składkowe w ilości: 30 lat, 3 miesiące i 15 dni (363 miesiące).

Wartość kapitału początkowego na dzień 1 stycznia 1999 roku została wyliczona w następujący sposób:

$293,01 \text{ złotych} \times 90,83\% \text{ (współczynnik proporcjonalny)} = 266,14 \text{ złotych}$

$(363 \text{ miesiące składkowych} \times 1,3\%) : 12 \times 684,06 \text{ złotych (podstawa wymiaru)} = 269,04 \text{ złotych}$

RAZEM = 535,18 złotych

$535,18 \text{ złotych} \times 209 \text{ miesięcy (średnie dalsze trwanie życia)} = 111852,62 \text{ złotych (kapitał początkowy na dzień 1.01.1999 roku)}$.

/decyzja o ponownym ustaleniu kapitału początkowego – k. 74 – 75 akt ZUS/

Decyzją z dnia 5 marca 2015 r. znak (...) Zakład Ubezpieczeń Społecznych I Oddział w Ł. z urzędu przeliczył W. P. emeryturę od 13 grudnia 2014 r., tj. od daty osiągnięcia wieku, o którym mowa w art. 24 ust. 1b ustawy emerytalnej. Do ustalenia podstawy wymiaru emerytury zgodnie z art. 53 przyjęto przeciętną podstawę wymiaru składek na ubezpieczenia społeczne z 20 lat kalendarzowych wybranych z całego okresu ubezpieczenia od 1977 r. do 2003 r. Wskaźnik wysokości podstawy wymiaru wyniósł 57,31%. Podstawa wymiaru świadczenia została obliczona przez pomnożenie wskaźnika wysokości podstawy wymiaru 57,31% przez kwotę bazową 3191,93 zł i wyniosła 1829,30 zł. Do

ustalenia wysokości emerytury ZUS uwzględnił okresy: 35 lat, 2 miesiące i 15 dni okresów składkowych. Wysokość emerytury wniosła 1602,42 zł.

Podstawę obliczenia emerytury wnioskodawcy na podstawie art. 26 ustawy emerytalnej stanowi kwota składek k na ubezpieczenie emerytalne oraz kapitału początkowego z uwzględnieniem waloryzacji składek i kapitału początkowego zewidencjonowanych na koncie do końca miesiąca poprzedzającego miesiąc, od którego przysługuje wypłata emerytury. Emerytura stanowi równowartość kwoty będącej wynikiem podzielenia podstawy obliczenia emerytury przez średnie dalsze trwanie życia, dla osób w wieku równym wiekowi przejścia na emeryturę. Po korekcie kapitału początkowego, kwota skorygowanego i zwaloryzowanego kapitału początkowego wynosi 356382,39 zł. Po korekcie kapitału początkowego na koncie, wysokość emerytury wynosi: 1835,74 zł.

Wobec osiągnięcia wieku uprawniającego do emerytury w roku 2014 wysokość emerytury na podstawie art. 183 ustawy emerytalnej od 13 grudnia 2014 r. wynosi: 20 % emerytury obliczonej na podstawie art. 53 ustawy emerytalnej oraz 80% emerytury obliczonej na podstawie art. 26 ustawy emerytalnej w łącznej kwocie 1789,07 zł.

Niniejsza decyzja została wydana po otrzymaniu z ZUS O/P. poświadczenia okresu ubezpieczenia z tytułu prowadzonej działalności gospodarczej od 1 września 1975 r. do 31 października 1981 r. Emerytura ustalona niniejszą decyzją zostaje zawieszona ponieważ jest świadczeniem mniej korzystnym.

/decyzja – k. 78 – 79 akt ZUS/

Decyzja ostateczną z dnia 5 marca 2015 r. znak (...) o przeliczeniu emerytury ZUS z urzędu przeliczył W. P. emeryturę od 13 grudnia 2014 r., tj. od daty osiągnięcia wieku, o którym mowa w art. 24 ust. 1b ustawy emerytalnej. Podstawę obliczenia emerytury wnioskodawcy stanowi kwota składek na ubezpieczenie emerytalne oraz kapitału początkowego z uwzględnieniem waloryzacji składek i kapitału początkowego zewidencjonowanych na koncie do końca miesiąca poprzedzającego miesiąc, od którego przysługuje wypłata emerytury. Emerytura stanowi równowartość kwoty będącej wynikiem podzielenia podstawy obliczenia emerytury przez średnie dalsze trwanie życia, dla osób w wieku równym wiekowi przejścia na emeryturę. Po korekcie kapitału początkowego na koncie, wysokość emerytury wynosi: 1835,74 zł. Po waloryzacji ubezpieczonemu przysługuje emerytura w wysokości 1871,74 zł od 1 marca 2015 r.

/decyzja – k. 82 – 83 akt ZUS/

Decyzją z dnia 30 marca 2015 r. Zakład Ubezpieczeń Społecznych I Oddział w Ł. z urzędu ponownie ustalił wartość kapitału początkowego W. P.. Przyjęto podstawę wymiaru kapitału początkowego w kwocie 684,06 zł.

Do ustalenia wartości kapitału przyjęto okresy składkowe w ilości: 30 lat, 3 miesiące i 15 dni (363 miesiące).

Wartość kapitału początkowego na dzień 1 stycznia 1999 roku została wyliczona w następujący sposób:

$293,01 \text{ złotych} \times 90,83\% \text{ (współczynnik proporcjonalny)} = 266,14 \text{ złotych}$

$(363 \text{ miesiące składkowych} \times 1,3\%) : 12 \times 684,06 \text{ złotych (podstawa wymiaru)} = 269,04 \text{ złotych}$

RAZEM = 535,18 złotych

$535,18 \text{ złotych} \times 209 \text{ miesięcy (średnie dalsze trwanie życia)} = 111852,62 \text{ złotych (kapitał początkowy na dzień 1.01.1999 roku)}$.

Kwota kapitału początkowego po uwzględnieniu minimalnego wynagrodzenia za okresy, za które nie zostało udokumentowane wynagrodzenie tj. od 27 kwietnia 1968 r. do 29 lutego 1969 r. pozostaje bez zmian.

/decyzja o ponownym ustaleniu kapitału początkowego – k. 86 – 87 akt ZUS/

Decyzją z dnia 31 marca 2015 r. znak (...) o przeliczeniu emerytury ZUS z urzędu przeliczył W. P. emeryturę od 13 grudnia 2014 r., tj. od daty osiągnięcia wieku, o którym mowa w art. 24 ust. 1b ustawy emerytalnej. Podstawę obliczenia emerytury wnioskodawcy stanowi kwota składek na ubezpieczenie emerytalne oraz kapitału początkowego z uwzględnieniem waloryzacji składek i kapitału początkowego zewidencjonowanych na koncie do końca miesiąca poprzedzającego miesiąc, od którego przysługuje wypłata emerytury. Emerytura stanowi równowartość kwoty będącej wynikiem podzielenia podstawy obliczenia emerytury przez średnie dalsze trwanie życia, dla osób w wieku równym wiekowi przejścia na emeryturę. Wysokość emerytury została obliczona zgodnie z zasadami określonymi w art. 26 ustawy emerytalnej i wyniosła od 1 marca 2015 r. 1871,74 zł. Kwota emerytury po uwzględnieniu minimalnego wynagrodzenia za okresy, za które nie zostało udokumentowane wynagrodzenie tj. od 27 kwietnia 1968 r. do 29 lutego 1969 r. pozostaje bez zmian.

/decyzja – k. 88 – 89 akt ZUS/

Decyzją z dnia 12 listopada 2015 r. Zakład Ubezpieczeń Społecznych I Oddział w Ł. z urzędu ponownie ustalił wartość kapitału początkowego W. P.. Przyjęto podstawę wymiaru kapitału początkowego w kwocie 688,83 zł. Wskaźnik wysokości podstawy wymiaru wyniósł 56,42%.

Do ustalenia wartości kapitału przyjęto okresy składkowe w ilości: 30 lat, 3 miesiące i 15 dni (363 miesiące).

Wartość kapitału początkowego na dzień 1 stycznia 1999 roku została wyliczona w następujący sposób:

$293,01 \text{ złotych} \times 90,83\% \text{ (współczynnik proporcjonalny)} = 266,14 \text{ złotych}$

$(363 \text{ miesiące składkowych} \times 1,3\%) : 12 \times 684,06 \text{ złotych (podstawa wymiaru)} = 270,92 \text{ złotych}$

RAZEM = 537,06 złotych

$537,06 \text{ złotych} \times 209 \text{ miesięcy (średnie dalsze trwanie życia)} = 112245,54 \text{ złotych (kapitał początkowy na dzień 1.01.1999 roku)}$.

/decyzja o ponownym ustaleniu kapitału początkowego – k. 103 akt ZUS/

Decyzją z dnia 18 listopada 2015 r. znak (...) o przeliczeniu emerytury ZUS z urzędu przeliczył W. P. emeryturę od 1 lipca 2015 r., tj. od nadejścia nowych dokumentów do Sądu. Podstawę obliczenia emerytury wnioskodawcy stanowi kwota składek na ubezpieczenie emerytalne oraz kapitału początkowego z uwzględnieniem waloryzacji składek i kapitału początkowego zewidencjonowanych na koncie do końca miesiąca poprzedzającego miesiąc, od którego przysługuje wypłata emerytury. Emerytura stanowi równowartość kwoty będącej wynikiem podzielenia podstawy obliczenia emerytury przez średnie dalsze trwanie życia, dla osób w wieku równym wiekowi przejścia na emeryturę.

Po korekcie kapitału początkowego kwota skorygowanego i zwaloryzowanego kapitału początkowego wynosi 357634,29 zł.

Wysokość emerytury została obliczona zgodnie z zasadami określonymi w art. 26 ustawy emerytalnej i wyniosła od 1 stycznia 1878 zł.

/decyzja – k. 104 – 105 akt ZUS/

Ubezpieczony w okresie od 27 stycznia 1968 r. do 28 lutego 1969 r. był zatrudniony w (...) Zakładach (...) U. w pełnym wymiarze czasu pracy jako instruktor ds. rozrywki.

/świadczenie pracy – k. 7 akt ZUS/

Zachowała się dokumentacja płacowa ubezpieczonego z tego okresu zatrudnienia.

/karta wynagrodzeń – k. 96 akt ZUS, akta osobowe w kopercie – k. 57 /

Wnioskodawca pracował w Wyrobach Sztucznej Bizuterii T. T. okresie od 1 marca 1969 r. do 30 listopada 1971 r. na stanowisku ucznia oraz od 1 grudnia 1971 r. do 15 lutego 1972 r. na stanowisku stażysty w pełnym wymiarze czasu pracy. Ubezpieczony otrzymał 1200 zł jako ekwiwalent za urlop.

/zaświadczenie – k. 9 akt ZUS, zaświadczenie – k. 10 akt ZUS/

Nie zachowała się dokumentacja płacowa z okresu pracy ubezpieczonego w zakładzie (...).

/bezsporne/

Ubezpieczony w okresie od 19 lutego 1972 r. do 31 marca 1975 r. pracował w pełnym wymiarze czasu pracy w Spółdzielni Pracy (...) w Ł. na stanowisku jubilera.

/świadczenie pracy – k. 11 akt ZUS/

Nie zachował się dokumentacja płacowa z okresu zatrudnienia w Spółdzielni Pracy (...).

/bezsporne/

Wskaźnik wysokości podstawy wymiaru kapitału początkowego obliczony z przyjęciem do ustalenia podstawy wymiaru według najkorzystniejszej wersji dochodu stanowiącego podstawę wymiaru składek od dnia 27 stycznia 1968 r. według karty pracownika, a za okres od 1 stycznia 1969 r. do 28 lutego 1969 r. wynagrodzenia w kwocie 1600 zł plus 200 zł dodatku a decyzją z dnia 18.11.2015 r. w związku z przeliczeniem kapitału początkowego został ustalony z 20 lat kalendarzowych lat 1968, 1971, 1972, 1976 – 1979, 1984 – 1988, 1991 – 1998 i wyniósł 56,42%. Kapitał Początkowy na dzień 1 stycznia 1999 r. wyniósł 112245,54 zł. Emerytura wnioskodawcy ustalona decyzją z dnia 18 listopada 2015 r. wyniosła na dzień 1 marca 2015 r. 1877,73 zł. brutto i jest wyższa od dotychczasowej wynoszącej 1871,74 zł.

Do obliczenia wskaźnika wysokości podstawy wymiaru kapitału początkowego przyjęto:

- w 1968 r. – 19618,00 zł, wwpw 77,63%,
- w 1971 r. – 12500,00 zł, wwpw 44,18%,
- w 1972 r. – 12629,31 zł, wwpw 41,95%,
- w 1976 r. – 22800,00 zł, wwpw 44,38%,
- w 1977 r. – 28800,00 zł, wwpw 52,22%,
- w 1978 r. – 30000,00 zł, wwpw 51,16%,
- w 1979 r. – 30000,00 zł, wwpw 46,93%,
- w 1984 r. – 136800,00 zł, wwpw 67,70%,
- w 1985 r. – 180000,00 zł, wwpw 74,98%,
- w 1986 r. – 194400,00 zł, wwpw 67,23%,
- w 1987 r. – 252000,00 zł, wwpw 71,96%,
- w 1988 r. – 324000,00 zł, wwpw 50,86%.

- w 1991 r. – 10949221,00 zł wwpw 51,55%,
- w 1992 r. – 17614800,00 zł wwpw 50,01%,
- w 1993 r. – 25879200,00 zł wwpw 53,98%,
- w 1994 r. – 34835200,00 zł wwpw 54,48%,
- w 1995 r. – 4643,48 zł wwpw 55,07%,
- w 1996 r. – 5078,02 zł wwpw 58,17%,
- w 1997 r. – 7182,91 zł wwpw 56,37%,
- w 1998 r. – 8552,43 zł wwpw 57,50%.

/wyliczenia ZUS k. 101 akt ZUS/

Powyższy stan faktyczny Sąd ustalił na podstawie dokumentów zgromadzonych w aktach, a także akt osobowych wnioskodawcy. Analiza zgromadzonych dowodów wskazuje, iż są one spójne i wzajemnie się uzupełniają i nie ma żadnych podstaw by kwestionować ich wiarygodność.

Sąd Okręgowy ocenił i zważył, co następuje:

Na wstępie rozważań należy wskazać, że mając na względzie fakt, że organ rentowy po uwzględnieniu okresów zatrudnienia oraz wynagrodzeń zgodnie z żądaniem wnioskodawcy, decyzją z dnia 5 marca 2015 r. – znak (...) w zakresie uwzględnionych okresów składkowych, decyzją z dnia 12 listopada 2015 r. – znak KPC – (...) – 2014, decyzją z dnia 18 listopada 2015 r. – znak (...) ponownie przeliczył kapitał początkowy i wysokość emerytury ubezpieczonego, Sąd umorzył postępowanie w tej części.

Stosownie do art. 477¹³ kpc zmiana przez organ rentowy zaskarżonej decyzji przed rozstrzygnięciem sprawy przez sąd - przez wydanie decyzji uwzględniającej w całości lub w części żądanie strony - powoduje umorzenie postępowania w całości lub w części.

Zgodnie zaś z art. 355 § 1 kpc sąd wydaje postanowienie o umorzeniu postępowania, jeżeli wydanie wyroku stało się zbędne.

W rozpoznawanej sprawie organ rentowy, w toku postępowania sądowego, wydał decyzje, w części uwzględniające żądanie odwołującego się.

Mając powyższe na uwadze Sąd Okręgowy, na podstawie art. 477¹³ kpc w związku z art. 355 § 1 kpc, postępowanie umorzył w pkt 1 wyroku w zakresie objętym decyzjami: decyzją z dnia 5 marca 2015 r. – znak (...), decyzją z dnia 12 listopada 2015 r. – znak KPC – (...) – 2014, decyzją z dnia 18 listopada 2015 r. – znak (...) z dnia 28 stycznia 2015 r.

Odwołanie w pozostałej części podlegało odwołaniu.

Zgodnie z treścią art. 174 ust. 1 ustawy z dnia 17 grudnia 1998 roku o emeryturach i rentach z Funduszu Ubezpieczeń Społecznych (tekst jednolity Dz. U. z 2015 roku, Nr 748, z późn. zm.), kapitał początkowy ustala się na zasadach określonych w art. 53, z uwzględnieniem ust. 2-12.

Natomiast zgodnie z ust. 2 tego przepisu przy ustalaniu kapitału początkowego przyjmuje się przebyte przed dniem wejścia w życie ustawy:

- 1) okresy składkowe, o których mowa w art. 6,

2) okresy nieskładkowe, o których mowa w art. 7 pkt 5,

3) okresy nieskładkowe, o których mowa w art. 7 pkt 1-3 i 6-12, w wymiarze nie większym niż określony w art. 5 ust. 2.

W myśl ust. 3 w/w przepisu podstawę wymiaru kapitału początkowego ustala się na zasadach określonych w art. 15, 16, 17 ust. 1 i 3 oraz art. 18, z tym że okres kolejnych 10 lat kalendarzowych ustala się przed dniem 1 stycznia 1999 roku.

Według ust. 3b w brzmieniu obowiązującym od dnia 1 października 2013 roku (w związku z wejściem w życie ustawy z dnia 21 czerwca 2013 roku o zmianie ustawy o emeryturach i rentach z Funduszu Ubezpieczeń Społecznych) jeżeli okres wskazany do ustalenia podstawy wymiaru kapitału początkowego obejmuje rok kalendarzowy, w którym ubezpieczony pozostawał w ubezpieczeniu społecznym na podstawie przepisów prawa polskiego jedynie przez część miesięcy tego roku, do obliczenia stosunku sumy kwot podstaw wymiaru składek i kwot, o których mowa w art. 15 ust. 3, w okresie tego roku do przeciętnego wynagrodzenia, przyjmuje się sumę kwot przeciętnego miesięcznego wynagrodzenia ogłoszonego za ten rok kalendarzowy odpowiednią do liczby miesięcy pozostawania w ubezpieczeniu.

Natomiast w myśl ust. 7 analizowanego przepisu do obliczenia kapitału początkowego przyjmuje się kwotę bazową wynoszącą 100 % przeciętnego miesięcznego wynagrodzenia w II kwartale kalendarzowym 1998 roku. Ustęp 8 powyższego przepisu stanowi, że przy obliczaniu kapitału początkowego część kwoty bazowej wynoszącej 24 % tej kwoty mnoży się przez współczynnik proporcjonalny do wieku ubezpieczonego oraz okresu składkowego i nieskładkowego osiągniętego do dnia 31 grudnia 1998 roku.

Zgodnie natomiast z treścią ust. 8 przy obliczaniu kapitału początkowego część kwoty bazowej wynoszącej 24% tej kwoty mnoży się przez współczynnik proporcjonalny do wieku ubezpieczonego oraz okresu składkowego i nieskładkowego osiągniętego do dnia 31 grudnia 1998 roku, według wskazanego w nim wzoru.

Z kolei w myśl art. 15 ust. 1 powyższej ustawy podstawę wymiaru emerytury i renty stanowi ustalona w sposób określony w ust. 4 i 5 przeciętna podstawa wymiaru składki na ubezpieczenia emerytalne i rentowe lub na ubezpieczenie społeczne na podstawie przepisów prawa polskiego w okresie kolejnych 10 lat kalendarzowych, wybranych przez zainteresowanego z ostatnich 20 lat kalendarzowych poprzedzających bezpośrednio rok, w którym zgłoszono wniosek o emeryturę lub rentę, z uwzględnieniem ust. 6 i art. 176. Natomiast stosownie do brzmienia ust. 2a tego samego przepisu, jeżeli nie można ustalić podstawy wymiaru składek w okresie pozostawania w stosunku pracy wskazanym do ustalenia podstawy wymiaru emerytury i renty, za podstawę wymiaru składek przyjmuje się kwotę obowiązującego w tym okresie minimalnego wynagrodzenia pracowników, proporcjonalnie do okresu podlegania ubezpieczeniu i wymiaru czasu pracy. Z kolei na podstawie ust. 6 omawianego przepisu na wniosek ubezpieczonego podstawę wymiaru emerytury lub renty może stanowić ustalona w sposób określony w ust. 4 i 5 przeciętna podstawa wymiaru składki na ubezpieczenie społeczne lub ubezpieczenia emerytalne i rentowe w okresie 20 lat kalendarzowych przypadających przed rokiem zgłoszenia wniosku, wybranych z całego okresu podlegania ubezpieczeniu.

Jak stanowi art. 15 ust. 4 w/w ustawy w celu ustalenia podstawy wymiaru emerytury lub renty:

1. oblicza się sumę kwot podstaw wymiaru składek i kwot, o których mowa w ust. 3, w okresie każdego roku z wybranych przez zainteresowanego lat kalendarzowych,

2. oblicza się stosunek każdej z tych sum kwot do rocznej kwoty przeciętnego wynagrodzenia, ogłoszonej za dany rok kalendarzowy, wyrażając go w procentach, z zaokrągleniem do setnych części procentu,

3. oblicza się średnią arytmetyczną tych procentów, która, z zastrzeżeniem ust. 5, stanowi wskaźnik wysokości podstawy wymiaru emerytury lub renty, oraz

4. mnoży się przez ten wskaźnik kwotę bazową, o której mowa w art. 19, przy czym wskaźnik wysokości podstawy wymiaru nie może być wyższy niż 250%, jednakże przy ponownym przeliczeniu wysokości emerytury należy mieć na względzie, iż zgodnie z art. 111 ust. 2 ustawy uwzględnia się kwotę bazową ostatnio przyjętą do obliczenia świadczenia.

W związku z treścią zacytowanych przepisów można stwierdzić, iż kwota kapitału początkowego zależy od długości udowodnionych okresów składkowych i nieskładkowych przebytych przed 1 stycznia 1999 rokiem, podstawy wymiaru oraz współczynnika proporcjonalnego do wieku ubezpieczonego, który służy do obliczenia tzw. części socjalnej.

W myśl art. 24 ust. 1 ustawy o emeryturach i rentach z Funduszu Ubezpieczeń Społecznych Ubezpieczonym urodzonym po dniu 31 grudnia 1948 r. przysługuje emerytura po osiągnięciu wieku emerytalnego określonego w ust. 1a i 1b, z zastrzeżeniem art. 46, 47, 50, 50a, 50e i 184. Wiek emerytalny dla kobiet urodzonych w okresie: do dnia 31 grudnia 1952 r. wynosi co najmniej 60 lat (ust. 1a pkt 1).

Podstawę obliczenia emerytury, o której mowa w art. 24 według art. 25. ust. 1 ustawy emerytalnej stanowi kwota składek na ubezpieczenie emerytalne, z uwzględnieniem waloryzacji składek zewidencjonowanych na koncie ubezpieczonego do końca miesiąca poprzedzającego miesiąc, od którego przysługuje wypłata emerytury, zwaloryzowanego kapitału początkowego określonego w art. 173-175 oraz kwot środków zewidencjonowanych na subkoncie, o którym mowa w art. 40a ustawy z dnia 13 października 1998 roku o systemie ubezpieczeń społecznych, z zastrzeżeniem ust. 1a i 1b oraz art. 185.

Emerytura, ustalana według zreformowanych zasad dla ubezpieczonych urodzonych po dniu 31 grudnia 1948 roku, stanowi równowartość kwoty będącej wynikiem podzielenia podstawy obliczenia emerytury przez średnie dalsze trwanie życia dla osób w wieku równym wiekowi, w jakim ubezpieczony przechodzi na emeryturę (art. 26 ust. 1 ustawy emerytalnej).

Emerytura na tzw. starych zasadach wyliczana jest wyłącznie tym osobom urodzonym po 31 grudnia 1948 roku, które mają prawo do wcześniejszej emerytury (np. na podstawie art. 88 ustawy Karta Nauczyciela). Zgodnie zaś z art. 53 ust. 1 ustawy z dnia 17 grudnia 1998 roku o emeryturach i rentach z Funduszu Ubezpieczeń Społecznych emerytura wynosi:

- 1) 24% kwoty bazowej, o której mowa w art. 19, z zastrzeżeniem ust. 3 i 4, oraz
- 2) po 1,3% podstawy jej wymiaru za każdy rok okresów składkowych,
- 3) po 0,7% podstawy jej wymiaru za każdy rok okresów nieskładkowych

Zgodnie z art. 183 wspomnianej ustawy osobom, które osiągną wiek emerytalny w latach 2009-2014 przysługuje prawo do tzw. emerytury mieszanej, ustalana w odpowiedniej (stosownie do roku, w którym osiągnięty został wiek emerytalny) części emerytury obliczonej według dotychczasowych zasad (art. 53) i części obliczonej według zreformowanych zasad (art. 25-26). W myśl art. 183 ust 1 i ust. 4 emerytura przyznana na wniosek osoby ubezpieczonej urodzonej po dniu 31 grudnia 1948 roku, z wyjątkiem ubezpieczonych, którzy pobrali emeryturę na podstawie przepisów art. 46 lub 50, o ile osoba ta nie była członkiem otwartego funduszu emerytalnego albo złożyła wniosek o przekazanie środków zgromadzonych na rachunku w otwartym funduszu emerytalnym, za pośrednictwem Zakładu, na dochody budżetu państwa, która osiągnęła wiek uprawniający do emerytury w roku kalendarzowym 2014, wynosi:

- 1) 20% emerytury obliczonej na podstawie art. 53 oraz
- 2) 80% emerytury obliczonej na podstawie art. 26.

Przytoczone zasady postępowania – w świetle uchwały Sądu Najwyższego z dnia 7 maja 2003 roku w sprawie o sygn. III UZP 2/03 (OSNP 2003/14/338) - tak przy ustalaniu prawa do świadczenia, jak i jego przeliczaniu, pozwalają na ogólną uwagę, iż zamiarem ustawodawcy było umożliwienie ubezpieczonym dokonanie wyboru, w ramach prawa, najkorzystniejszego z ich punktu widzenia okresu, z którego podstawa wymiaru składek ubezpieczeniowych, będzie stanowić podstawę wymiaru świadczenia.

Zgodnie z § 21 ust. 1 rozporządzenia Ministra Pracy i Polityki Społecznej z dnia 11 października 2011 roku sprawie postępowania o świadczenia emerytalno-rentowe (Dz. U. Nr 237, poz. 1412) środkiem dowodowym stwierdzającym wysokość wynagrodzenia, dochodu, przychodu oraz uposażenia przyjmowanego do ustalenia podstawy wymiaru

emerytury lub renty są zaświadczenia pracodawcy lub innego płatnika składek, legitymacja ubezpieczeniowa lub inny dokument na podstawie, którego można ustalić wysokość wynagrodzenia, dochodu, przychodu lub uposażenia.

Wskazana regulacja niewątpliwie wyznacza kierunek postępowania dowodowego, nie oznacza jednak, iż zarówno okres zatrudnienia jak i wysokość uzyskiwanego uposażenia nie może być wykazana w inny sposób, tak przy pomocy pisemnych środków dowodowych pochodzących od pracodawcy, czy też nawet dowodów pośrednich, nie wyłączając zeznań świadków (por. wyrok Sądu Najwyższego z 25.07.1997 r. II UKN 186/97, OSNAPiUS 1998/11/342, a także wyrok Sądu Apelacyjnego w Warszawie z 1997-03-04, III AUa 105/97 opubl: OSA w W. rok 1997, Nr. 2, poz. 7; wyrok Sądu Apelacyjnego w Białymstoku z 1993-08-18, III AUr 294/93 opubl: P.. Sąd. rok 1994, Nr. 3, poz. 6/.

Przyjąć zatem trzeba, iż w postępowaniu przed sądem pracy i ubezpieczeń społecznych fakty mające dla rozstrzygnięcia sprawy istotne znaczenie (sporne czy też niemożliwe do udowodnienia przy pomocy dowodu z dokumentu) mogą być dowodzone wszelkimi dostępnymi środkami, które Sąd uzna za pożądane i celowe, co wynika także z treści przepisu art. 473 k.p.c. Mając to na uwadze Sąd przeprowadził postępowanie dowodowe obejmujące analizę dostępnej dokumentacji związanej ze spornymi okresami zatrudnienia wnioskodawcy.

W niniejszej sprawie wnioskodawca kwestionował ustalenie wysokości emerytury i w konsekwencji także wyliczenie kapitału początkowego i wniósł w niniejszym postępowaniu o uwzględnienie przy wyliczaniu emerytury wynagrodzeń z U. w Ł. od 27 stycznia 1968 r. do 28 lutego 1969 r. na podstawie karty wynagrodzeń oraz angażu, wynagrodzeń ze Spółdzielni (...) w wysokości 15 zł za godzinę plus dodatek 30% za kierownictwo oraz wynagrodzeń w wysokości 1200 zł, jakie otrzymywał jako pełnoletni uczeń oraz doliczenie do stażu pracy okresu prowadzenia działalności gospodarczej w okresie od 1975 r. do 1981 r.

Wskazać należy, że organ rentowy w toku postępowania uwzględnił część żądań ubezpieczonego tzn. doliczył ubezpieczonemu do stażu pracy okres prowadzenia pozarolniczej działalności gospodarczej od 1975 r. do 1981 r. oraz uwzględnił przy wyliczaniu emerytury wynagrodzenia z okresu zatrudnienia w U.. Sąd umorzył w ty zakresie postępowanie co wskazano wyżej w niniejszych rozważaniach.

Zaś jeśli chodzi o uwzględnienie wynagrodzeń ze Spółdzielni (...) w wysokości 15 zł za godzinę plus dodatek 30% za kierownictwo to należy wskazać, że za w/w sporny okres nie zachowała się dokumentacja osobowa ubezpieczonego a tylko na podstawie jego twierdzeń nie ma możliwości uwzględnienia wynagrodzeń w tej wysokości.

Jeśli chodzi zaś o zatrudnienie ubezpieczonego w Wyrobach Sztucznej Biżuterii T. T. i uwzględnienie przy obliczaniu wysokości emerytury wynagrodzenia w kwocie 1200 zł to wskazać należy, że także brak jakiegokolwiek dowodu potwierdzającego, że ubezpieczony otrzymywał takie wynagrodzenie. Fakt, że otrzymał on od pracodawcy ekwiwalent za urlop w tej właśnie kwocie nie przesądza jeszcze faktu, że podczas zatrudnienia otrzymywał on wynagrodzenie miesięczne w takiej właśnie wysokości.

Nie zachowała się dokumentacja płacowa z okresu pracy ubezpieczonego w zakładzie (...).

A zatem należy wskazać, że ubezpieczony ale nie był w stanie przedstawić tych dokumentów, na potwierdzenie swoich racji i tym samym nie wykazał wysokości wynagrodzeń w w/w spornych okresach.

Wskazać należy, że stosownie do art. 6 k.c., ciężar udowodnienia faktu spoczywa na osobie, która z faktu tego wywodzi skutki prawne. W postępowaniu sądowym ubezpieczony może korzystać z wszelkich środków dowodowych stwierdzających wysokość zarobków lub dochodów stanowiących podstawę wymiaru emerytury lub renty, w szczególności z dowodów dokumentów oraz z przesłuchania świadków (zob. wyrok SN z 25.07.1997 r., II UKN 186/97, OSNP 11/1998, poz. 342).

Nie jest możliwe obliczanie wysokości emerytury wyłącznie na podstawie twierdzeń wnioskodawcy. Twierdzenia te muszą być udowodnione. Wskazać należy, iż nie jest rzeczą sądu zarządzenie dochodzeń w celu uzupełnienia lub wyjaśnienia twierdzeń stron i wykrycia środków dowodowych pozwalających na ich udowodnienie ani też sąd nie

jest zobowiązany do przeprowadzenia z urzędu dowodów zmierzających do wyjaśnienia okoliczności istotnych dla rozstrzygnięcia sprawy (art. 232 k.p.c.). Obowiązek przedstawienia dowodów spoczywa na stronach (art. 3 k.p.c.), a ciężar udowodnienia faktów mających dla rozstrzygnięcia sprawy istotne znaczenie (art. 227 k.p.c.) spoczywa na stronie, która z faktów tych wywodzi skutki prawne (art. 6 k.c.). Stanowisko takie zawarł Sąd Najwyższy w wyroku z dnia 17 grudnia 1996r. sygn. akt I CKU 45/96 (opubl. OSNC z 1997r., z.6-7, poz.76). Podobnie, w wyroku z 7 października 1998 r., II UKN 244/98, OSNAPIUS 1999, nr 20, poz. 662, Sąd Najwyższy stwierdził nawet, że od 1 lipca 1996 r. nastąpiło zniesienie zasady odpowiedzialności sądu za wynik postępowania dowodowego, także w sprawach z zakresu ubezpieczeń społecznych.

A zatem żądanie ubezpieczonego w tym zakresie należy uznać za nieudowodnione.

Sąd Okręgowy mając powyższe okoliczności na uwadze, na podstawie art. 477¹⁴ § 1 k.p.c. oddalił odwołania w sentencji wyroku w pkt 2.